

De zendbrief van Paulus aan de

Galaten

hoofdstuk 1

*Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene,
die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt
tot een ander Evangelie; Daar er geen ander is;
maar er zijn sommigen, die u ontroeren,
en het Evangelie van Christus willen verkeren.*

Galaten 1:7 en 8

* “De geschiedenis van Kelto-Saksisch Israël” is te verkrijgen bij Vlichthus bijbelinformatie, Peellaan 25, 5345 NA Oss, tel. (0412) 65 05 98 en via www.vlichthus.nl, of mail naar info@vlichthus.nl.

Hebreeuwse woorden worden gelezen van rechts naar links en ook de daarbij behorende getalswaarden.
Alles in deze uitgave mag gecopieerd en gebruikt worden, als het maar is tot eer van de Heere Jezus Christus.

De brief aan de Galaten (hoofdstuk 1)

Deze brief is geschreven aan de Galaten, danwel aan de Galatiërs, en daarmee is zij eigenlijk gericht aan Galliërs. Galatië is een landstreek in Klein Azië, die haar naam dankt aan de Galliërs die zich in deze streek vestigden.

Galatië werd zo genoemd, omdat veel Galliërs zich daar gevestigd hadden.

Het gebied dat Galatië genoemd werd, was een Romeinse kolonie.

Dit gebied was door de Romeinse keizer beschikbaar gesteld voor de vestiging van veteranen die in het Romeinse leger hadden gediend. Een soort voorziening voor de “oude dag” van “afzwaaiers” uit Romeinse militaire dienst. Deze “afzwaaiers” konden kiezen in welke Romeinse kolonie zij zich wilden vestigen.

Déze landstreek, Galatië, was populair bij afzwaaiende Galliërs. Velen van hen vestigden zich in deze Romeinse kolonie, en zo kwam dit gebied aan haar naam Galatië, eigenlijk Klein Gallië.

Van oorsprong kwamen deze Galatiërs dus uit het Westen. Namelijk uit dat deel van Europa wat wij nu Frankrijk noemen en wat in de dagen van het Romeinse Rijk Gallië heette. Deze brief aan de Galaten is dan ook gestuurd naar deze Galliërs in Galatië, en over hun hoofd heen naar alle Galliërs of Kelten die tot geloof waren gekomen in de Heere Jezus Christus.

Een andere benaming voor Galliërs is Kelten.

De verwantschap tussen deze beide woorden is dan ook duidelijk herkenbaar.

De Keltische volkeren zijn de afstammelingen van de 10 stammen van Israël, die in ballingschap gevoerd waren naar Assyrië en van daaruit uitgezwermd zijn over het noordwesten van Europa.

Daarover kunt u meer lezen in “De geschiedenis van Kelto-Saksisch Israël”, uitgegeven door, en verkrijgbaar bij Vlichthus Bijbelinformatie^{*(zie pag. 2)}.

Deze Galaten waren dus van oorsprong en naar geboorte Israëlieten.

Geen Israëlieten uit de 2 stammen, maar uit de 10 stammen.

De brief is dus gericht aan deze Galaten, aan deze Galliërs, aan deze Kelten, namelijk aan tot geloof in de Heere Jezus gekomen afstammelingen van de 10 stammen van Israël.

Galaten 6:16:

Deze gedachte dringt zich ook op, omdat de apostel Paulus aan het einde van zijn brief, juist tot deze heidenen, juist tot deze Galaten, zegt, dat zij behoren tot het Israël Gods.

Dus niet alleen in typologische zin, maar ook in letterlijke zin.

Laten we nog even teruggaan in de geschiedenis, waaruit blijkt dat alleen de 10 stammen, de naam Israël meekregen.

In de Bijbel krijgen alleen gelovigen de naam Israël mee.

Alleen degenen die níet leven onder de wet, maar uit geloof en door genade alleen.

1 Koningen 12:1 e.v.:

David en Salomo, uit de stam van Juda, waren tijdens hun regeerperiode koning over alle 12 stammen van Israël.

Rehabeam was de opvolger van zijn vader Salomo. Hij wilde de lasten van het volk Israël verzwaren. Hij wilde hen een last en een juk opleggen "dat onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen".

Jerobeam de erfgenaam van Efraïm, treedt op als woordvoerder voor 10 stammen, en zegt dan: dat is best, maar dan ben je alleen nog koning over je eigen stam Juda. Want als je niet van gedachten verandert, zul je geen koning meer zijn over ons.

Rehabeam zet toch door, waardoor er een splitsing komt tussen de stammen van Israël.

De HEERE Zelf voegt aan Juda de stam Benjamin toe (als een licht op het pad van Juda), en er ontstaan dus nu twee volkeren met elk een eigen koning.

De 2 stammen: Juda en Benjamin, onder koning Rehabeam.

De 10 stammen: alle andere stammen van Israël, onder koning Jerobeam.

En het blijkt dat de HEERE Zelf ermee instemt dat deze 10 stammen voor vrijheid kiezen en zich geen zwaarder juk willen laten opleggen, want deze 10 stammen worden in het vervolg door de Heere God "Israël" genoemd.

De 10 stammen wilden niet leven onder wetten en regels of onder een juk en zij kozen voor de vrijheid, maar zij wisten vervolgens met die verkregen vrijheid niet

om te gaan. Dit leidde ertoe dat dit volk een losbandig, een Goddeloos volk werd. Na vele waarschuwingen van de HEERE, werden zij door de HEERE het land uitgezet, waarvoor Hij de Assyriërs gebruikte. De 10 stammen gingen in ballingschap en werden naar Assyrië gebracht. Uit die ballingschap zijn de 10 stammen nooit teruggekeerd naar hun eigen land, maar zij zijn vanuit Assyrië naar het noorden en westen getrokken. Deze trekkende volkeren werden Kelten genoemd en de Galaten, deze Galliërs, waarin de brief van Paulus gericht is, zijn hun afstammelingen.

Zij (de 10 stammen) die nooit onder godsdienstige wetten en regels hadden willen leven en die daarom van de HEERE de naam Israël hadden meegekregen, laten zich nu (volgens deze brief) alsnog onder wetten en regels brengen. En dit opnieuw door Juda, de 2 stammen, namelijk door godsdienstige Joden.

Galaten 6:16:

Hier zegt Paulus als het ware:

Jullie (de 10 stammen) wilden in het verleden niet gesteld worden onder wetten en regels en van de HEERE ontvingen jullie daarvoor de beloning, want jullie werden "Israël" genoemd. (1 Koningen 12)

Waarom laten jullie je dan nu betoveren door hen, die jullie de wet voorschrijven? Blijf staan in het geloof en in de genade en in de vrijheid met welke Christus u **werkelijk vrijgemaakt heeft**.

Wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen!

Blijf vertrouwen op, en dus staan in de genade en blijf staan in de vrijheid!

:1 Paulus, een apostel, (geroepen niet van mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God den Vader, Die Hem uit de doden opgewekt heeft), en al de broeders, die met mij zijn, aan de gemeenten van Galatië:

:1 Paulus (uit Benjamin) = heette eerst Saulus = uitverkoren; gekozen Overdrachtelijk, Geestelijk, stak hij met kop en schouders boven het volk Israël uit, vanwege zijn grote kennis van de Schriften. Zijn voorvader, koning Saul, stak lichamelijk met kop en schouder boven het volk Israël uit.

Maar deze Saulus noemt zich vervolgens:

Paulus = kleintje, belemmerd

Want de HEERE zegt tot hem: Mijn Genade is jou genoeg, en Mijn Kracht zal in jouw zwakheid volbracht worden Paulus. (2 Korinthe 12:9)

En dit geldt voor een ieder die gelooft.

De apostel Paulus wil de Galaten, die zich weer onder de wet laten brengen, weer terug brengen naar de genade en naar de vrijheid van het Nieuwe Verbond en dit is alleen mogelijk door te spreken met gezag en met autoriteit.

Er moet (weer) verandering van denken plaatsvinden, want dit is van **levensbelang**.

Paulus verklaart hier dan ook van Wie hij deze autoriteit ontvangen heeft. Hij verexcuseert zich min of meer, maar aan de andere kant is het Woord van God **het Instrument, dat Zwaard**, waardoor zij hem als gezaghebbend erkennen en Zijn woorden dus serieus nemen.

En dit geldt voor allen, die zich toch weer willen stellen onder de wet.

Hij zet dus uiteen dat hij een apostel is.

Dat hij geroepen is **door** de HEERE Jezus Christus en dat hij een apostel is van de HEERE Jezus Christus.

Dat hij een apostel (= gezondene) is, **door** de HEERE Jezus Christus.

Dus hij komt met de boodschap **van** de HEERE Jezus Christus.

Daarmee zegt hij eigenlijk dat als zijn hoorders willen klagen over de boodschap die hij hen komt brengen, zij daarvoor dan bij de HEERE moeten zijn.

Want hij is niet geroepen door mensen om een apostel te zijn van Jezus Christus.

Hij is ook **niet geroepen door een mens**, maar door **Christus Jezus, de HEERE**.

Namelijk door de God en Vader Die onze HEERE Jezus Christus uit de doden heeft opgewekt

(Handelingen 9:1-9, 15-18; 1 Korinthe 1:1; Galaten 1:13; Efeze 1:1)

En dus staat de apostel Paulus niet in dienst van mensen, maar van Jezus Christus.

In dienst van God de Vader.

Want God de Vader heeft de apostel Paulus gezonden.

Hij noemt in dit vers dus **wie hij is**, namelijk **Paulus**.

Hij zegt **wat hij is**, namelijk een gezondene (= **apostel**).

Hij zegt **door Wie** hij tot een apostel, namelijk tot een gezondene, gesteld is.

En dus in Wiens dienst Paulus staat.

Namelijk **in dienst van de HEERE Jezus Christus**.

Hij zegt ook wat de **inhoud van zijn bediening** is.

Namelijk: **de prediking van de opstanding van de HEERE Jezus Christus**, en de consequenties daarvan.

Paulus voegt er nog aan toe, dat God de Vader, de HEERE Jezus Christus uit de doden heeft opgewekt.

Uit de doden = van tussen de overige doden uit

met achterlating van de overige doden

Waarmee op demonstratieve wijze gezegd wordt, dat de HEERE Jezus Christus, dus de Eerstgeborene en Erfgenaam is van de Nieuwe Schepping.

Markus 9:9 en 10:

En als zij van den berg afkwamen, gebod Hij hun, dat zij niemand verhalen zouden, hetgeen zij gezien hadden, dan wanneer de Zoon des mensen uit de doden zou opgestaan zijn. En zij behielden dit woord bij zichzelf, vragende onder elkander, wat het was, uit de doden opstaan.

De kern van de prediking van de apostel Paulus is, dat God, Jezus Christus uit de doden heeft opgewekt.

2 Korinthe 5:15 e.v.:

Dat al het oude voorbij gegaan is en dat een ieder die in Christus is, **een nieuw schepsel ís**.

Galaten 1:8 en 9:

Als er daarna iemand komt met een ander Evangelie, dan wat ik gepredikt heb (zegt Paulus), die is dan vervloekt.

Met dit andere Evangelie bedoelt de apostel Paulus de wet.
Maar, zegt hij, dat is helemaal geen Evangelie (= blijde boodschap).
Want de wet is een vloek en is een bediening des doods en der verdoemenis.
(2 Korinthe 3:7-9)
Met een leven onder de wet komt men niet tot leven, maar sterft men.

De blijde boodschap begint uiteraard met de prediking van het kruis.
Het kruis is namelijk het einde van alle dingen.
Via het kruis wordt men verlost, **van al "het oude"**.
Daarna keert men toch niet meer **terug naar al "het oude"**?
Men keert toch niet meer terug naar een leven onder "de vloek", namelijk
naar een leven onder de wet?

1 Korinthe 3:2 en 3; 1 Korinthe 3:12:

Wat bij de Galaten gebeurde, vond ook bij de Korinthiërs plaats, alleen nog erger.

De apostel Paulus had hen graag nog veel meer willen vertellen, dan alleen de opstanding van de HEERE Jezus Christus, namelijk dat er door de dood en opstanding van de HEERE Jezus Christus een volkomen verlossing tot stand is gebracht.

De HEERE Christus heeft de vloek die op ons lag, weggedragen aan het kruishout.

Christus Jezus heeft ons verlost van de zondenatuur en van de zonden, van de dood en van het Oude Verbond, van het vlees **en dus van de wet, die gelegd was op het vlees**.

De wet zegt:

Als men beantwoordt aan de eis der wet (= **leven uit geloof alleen**), dan zal men leven.

Ezechiël 18:4 en 20:

Maar de ziel (= de mens in zijn denken, doen en laten) die zondigt, zal sterven. Aangezien elk mens in Adam gezondigd heeft door ongeloof, en nog steeds zondigt door ongeloof, is hij naar de regel der wet een vervloekte.

En dus zal Hij moeten "bloeden" en zal Hij moeten "hangen" voor Zijn zonde en zonden.

Deuteronomium 21:23; Galaten 3:13:

De wet zegt dan ook:

Vervloekt is een ieder die aan het hout hangt.

Hij hangt namelijk aan het hout, omdat hij een vervloekte is.

In zijn doen en laten beantwoordt hij namelijk niet aan de eis der wet.

Ook zegt de wet:

Dat de eerstgeborene en erfgenaam de hoogst verantwoordelijke is van de familie (hij wordt genoemd de go-el = lossen, verlosser), en dat hij alleen **het recht** (maar **niet de plicht**) heeft, om de schuld van een familielid, of de schuld van de hele familie, te betalen.

Via de geslachtsregisters in de Bijbel wordt bewezen, dat de HEERE Jezus de Eerstgeborene en Erfgenaam van Adam is en dat Hij dus de hoogst verantwoordelijke is van de gehele mensheid in Adam.

Hoewel de HEERE Jezus niet uit Adam verwekt is, maar uit God.

Hoewel de HEERE Jezus dus ook de zondenatuur van Adam niet geërfd heeft.

Hoewel de HEERE Jezus Zijn hele leven lang een Gelovige geweest is, en dus niet gezondigd heeft.

Maar op wettische, op juridische grond, heeft alleen Hij het recht (maar niet de plicht) om als de Go-el (= Lossen of Verlosser) de zondeschuld van de gehele mensheid te betalen.

Hij werd **voor onze** zonden tot vloek gemaakt.

Hij werd de Vervloekte en Hij stierf **in onze plaats**.

2 Korinthe 5:15-17:

Als die dit oordelen, dat, indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen, die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is.

Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees.

Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Als de eis der wet dan is, dat de ziel die zondigt zal moeten sterven en als er

dan Eén voor allen gestorven is, dan is daarmee de eis en het recht der wet vervuld.

Daarna kan de wet geen enkele eis meer stellen aan hen, die door de wet geoordeeld en voor de wet gestorven zijn.

Dit geldt voor de hele mensheid.

Zowel voor een Christen, als voor een heiden.

Een gestorvene kun je geen enkele wet meer opleggen.

Voorzover wij leven en dat doen wij (namelijk in Christus Jezus, Die de Erfgenaam, Eerstgeborene en Eersteling is van het Nieuwe Verbond), leven wij niet meer onder de eerste beginselen der wereld; en ook niet meer onder de heerschappij der wet; en niet meer onder de heerschappij van de zonde; en niet meer onder de heerschappij van het vlees; maar **onder de heerschappij van Christus**.

Wij leven uit Zijn geloof, uit de rijkdom Zijner genade!

Wij rekenen (omdat God Zelf zo rekent) alleen nog met dit feit, dat wij voor de zonde; en voor de zonden; en voor de wereld; en voor de oude mens; en voor de dood; en voor het vlees; en voor de wet; gestorven zijn in de HEERE Jezus.

Wij zijn een nieuwe mens geworden door geloof in de opstanding van de HEERE Jezus **Christus**, Die de Eersteling is van de Nieuwe Schepping.

Een algemene gedachte binnen het Christendom is:

De wet is gelegd op het vlees.

De wet is gelegd op het vlees (= de oude mens), om dat "vlees", door middel van de wet, te kunnen beteugelen.

Romeinen 7 en 8:

God zegt dat de oude mens (namelijk het vlees) zich door geen enkele wet, en dus ook niet door de Goddelijke wet, laat beteugelen.

Doordat men onder de wet leeft, nemen de zonden van het vlees alleen maar bovenmatig toe!

Dit is geen mankement van de wet, want:

Romeinen 7:12 e.v.:

Alzo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig, en rechtvaardig, en goed.

Is dan het goede mij de dood geworden? Dat zij verre. Maar de zonde is mij de dood geworden; opdat zij zou openbaar worden zonde te zijn; werkende mij door het goede den dood; opdat de zonde boven mate werd zondigende door het gebod.

Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde.

Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik.

En indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat zij goed is. Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet.

Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik.

Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

Zo vind ik dan deze wetmatigheid in mij: als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt.

Want ik heb een vermaak in de Wet Gods, naar den inwendigen mens; Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?

Ik dank God, door Jezus Christus, onzen HEERE.

Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees, de wet der zonde.

Romeinen 8:1-17:

Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.

Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zendende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.

Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken, dat des Geestes is.

Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;

Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet.

En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.

Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.

En indien Christus in ulieden is, zo is wel het lichaam dood om der zonden wil; maar de geest is leven om der gerechtigheid wil.

En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont.

Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te leven.

Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven.

Want zovelen als er door den Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods.

Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreeze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanstelling tot zonen, door Welken wij roepen, Abba Vader.

Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn.

En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus; zo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.

En de betekenis van dit gedeelte is dan ook, dat:

De wet was gelegd op het vlees.

Het vlees gaat daardoor juist nog meer zondigen.

Zelfs meer zondigen dan de heidenen, die de wet niet hadden.

Maar Gode zij dank werd het "vlees" uiteindelijk in de HEERE Jezus Christus, door de wet geoordeeld en veroordeeld aan het kruis van Golgotha.

Houd het “vlees” en de “oude mens” vervolgens dan ook voor gestorven.

Reken het en hem voor dood. Let er niet meer op. Negeer het.

Want dan heb je ook niet meer de neiging om het “vlees”, namelijk je “oude mens” en in het bijzonder de “oude mens van een ander”, onder controle te brengen en te houden, via wetten en regels.

Want dat werkt namelijk niet, en werkt juist volkomen averechts.

Dus nu je een nieuwe schepping bent geworden in Christus:

Stel je lichaam (je geest, ziel, en lichaam) onder de controle en onder de werking van de Geest Gods, Die **nu** in je woont.

Dan hoeft je zelf niet meer te modderen met een leven onder de wet.

Ieder die zegt dat dit toch wel nuttig, of enigszins nuttig is, die zij vervloekt!

Een leuke woordspeling in verband met de brief aan de Galaten, is: **“Ga laten”**.

Anders gezegd: **“Laat het**, om je weer onder de wet te stellen, of te laten brengen”.

1 Korinthe 15:12-19:

Als u zich tóch onder de wet laat brengen:

dan bent u de beklagenswaardigste van alle mensen...

dan is Christus tevergeefs voor uw zonden gestorven...

dan is Christus u niet nut...

Want het Opstandingsleven blijkt dan in uw leven geen vrucht van de Geest voort te brengen...

dan bent u, in uw praktische leven, nog in uw zonden...

dan hebt u nog steeds last van een niet gereinigd, maar wel bezwaard geweten...

dan is uw geloof tevergeefs...

dan maakt u van de HEERE Jezus Christus en dus ook van Paulus, een leugenaar...

Maar de boodschap van de apostel Paulus is:

Efeze 1:20; Filippenzen 2:9-11; Kolossenzen 2:15; Hebreëën 1:2-4:

De gekruisigde HEERE Jezus Christus is inmiddels uit de doden opgestaan...

Hij leeft...

Hij heeft door Zijn opstanding de overheden en de machten uitgetogen, en Hij heeft hen in het openbaar tentoongesteld (Hij heeft hen in hun hemd gezet), en Hij heeft door hetzelfde (= Zijn opstanding) over hen getriomfeerd! Het vlees, namelijk de oude mens is in, en met de HEERE Jezus Christus gestorven...

De wet kan geen en mag dus geen enkele heerschappij meer uitoefenen over het vlees...

De boodschap is dan ook: **de eens Gekruisigde leeft!**

De blijde boodschap is niet : het kruis

: de dood

: de veroordeling van de zondaar

De blijde boodschap is:

God geeft nieuw leven aan hen, die in Christus Jezus gestorven en opgestaan zijn.

Onze oude mens is weggedaan, en wij zijn nieuwe schepselen in Christus.

Door genade en op grond van geloof hebben wij een positie in de HEERE Jezus Christus ontvangen.

De prediking is dan ook, dat de HEERE Jezus Christus niet in het graf is, maar dat Hij leeft.

Dat Hij zit aan de rechterhand Gods.

Op de hoogste troon die er maar denkbaar is.

Vanaf deze troon regeert Hij over ons.

Niet door middel van de wet, maar in "genade".

Wij worden opgeroepen om, nu wij kinderen Gods geworden zijn, te verschijnen voor de troon der genade.

De hoogste troon die er maar is, waarop de HEERE Jezus Christus nu zit en waar vanaf Hij in genade regeert.

Voor deze mensen in Galatië en in Korinthe (en ook voor vele christenen nu), is dit niet genoeg.

Hoe kan God nu regeren in Genade?

Want als iemand de wet overtreedt, kun je hem toch geen Genade verlenen?

Een moordenaar, dief, hoereerder, zal daar toch voor moeten boeten?

Je kunt dit toch zomaar niet allemaal toestaan?

Dit zijn menselijke redeneringen, omdat men blijkbaar de Schrift niet kent **en de Schrift niet gelooft**. Want dit boeten en dit “alles niet toestaan”, werd toch gedemonstreerd aan het kruis van Golgotha?

Dáár rekende God, in de HEERE Jezus, af met de zondaar en met zijn zonden. In Zijn opstanding geeft Hij genade en regeert Hij over allen, die zich vrijwillig onder Zijn heerschappij geplaatst hebben.

Hij regeert vanaf de troon Zijner genade.

Juist omdat het de troon der genade is, waarop de HEERE Jezus zit, kunnen wij met alle vrijmoedigheid naderen tot Zijn troon.

Hebreeën 4:16:

En daar durven wij Hem vragen.

Zowel voor onszelf, als voor anderen.

Of Hij ons in de praktijk wil leren leven uit Zijn vergeving en uit Zijn genade.

Om voor anderen niet de wet te hanteren, maar dat wij diezelfde vergeving en genade aan anderen zouden bewijzen, waaruit wij zelf mogen en willen leven.

Efeze 1:7; Efeze 2:7; Kolossenzen 2:12-14

Wij hebben de vergeving door Zijn bloed (= Zijn Leven), naar de rijkdom Zijner genade.

Dit is niet iets, wat wij in de toekomst hopen te ontvangen.

Neen, dit hebben wij **nú** reeds ontvangen, en daar zouden wij dan ook uit leven.

Dit is de realiteit voor elke gelovige in Christus Jezus.

We kunnen en wij zouden leven uit de rijkdom van Zijn genade, omdat genade heerst.

Dat is “de regel”, dat is de “wetmatigheid” die de HEERE Zelf hanteert.

Daarom mag van ons verondersteld worden dat wij elkaar zouden vergeven, zoals Christus ons vergeven heeft.

Wij waren schuldig, maar wij hebben door geloof Zijn genade ontvangen.

Dus zijn wij nu schuldig, om elkander diezelfde genade waaruit wij leven, te schenken.

Een ander woord, maar met dezelfde strekking:

De HEERE rekent de gelovige in Christus “rechtvaardig”, ongeacht wie hij

was, of wie hij is en ongeacht wat hij of zij gedaan heeft, of wat hij of zij nog doen zal.

Want als wij geloven in de HEERE Jezus als onze Verlosser, dan ontvangen wij van Hem vergeving van zonden en wordt de rechtvaardigheid van Christus, ook ons toegerekend.

En dit in overeenstemming met de rijkdom van Zijn genade.

Dat is nu juist de prediking van de apostel Paulus.

Hoe onwaarschijnlijk dit woord der genade in de ogen en in de oren van de al of niet godsdienstig mens geweest mag zijn, en nog steeds is.

Galaten 1:13:

Paulus neemt zichzelf daarbij tot voorbeeld.

Hij was een moordenaar.

Vele gelovigen in Christus hebben door de handelwijze van Saulus van Tarsen te lijden gehad.

Hij was een ijverig vervolger geweest van de Gemeente Gods.

(Handelingen 26:14; 22:7; 9:4)

En dan komt juist déze apostel, die de Gemeente uitermate vervolgde en verwoestte, met de boodschap, **dat er volkomen redding en vergeving van zonden is.**

Dat we niet meer onder de heerschappij van de wet, maar onder de heerschappij van Gods genade zouden leven.

Dat we de oude mens van onszelf en die van anderen, en de werken van die oude mens, voor "dood" zouden rekenen

U hoort nu natuurlijk het tegenargument al aankomen, namelijk:

Dat is maar gemakkelijk, want dan kun je zomaar zondigen en heb jij zomaar kunnen zondigen, maar zo gemakkelijk kom je hier niet mee weg, Saulus van Tarsen!

Nu, we zullen hier maar niet op ingaan, maar het is wel zo, dat degene die onder de wet leeft, de ware gelovige die uit Gods genade en uit vergeving van zonden wil leven, verwijt dat hij nogal lakoniek doet over zijn eerder gedane zonden.

Degene die onder de wet leeft, demonstreert hiermee zijn grote mate van ongeloof, en zijn desinteresse in het Woord Gods.

Omdat hieromtrent dan niet naar Gods norm en naar Gods mening wordt gevraagd, maar deze wettische mens heeft zelf een eigen mening, die hij voor normgevend en norm bepalend houdt.

- :2 En al de broeders die met mij zijn, aan de gemeenten van Galatië.
- :3 Genade zij u, en vrede van God den Vader, en onzen HEERE Jezus Christus.
- :3 Paulus wenst hen (en ons) de genade en de vrede van God den Vader.
Efeze 2:14: Christus is onze Vrede!
Christus is onze Vredevorst!

Romeinen 5:1:

Wij, gerechtvaardigd zijnde door het geloof, hebben Vrede bij God....

Genade en vrede ontvangen door de natuurlijke (en zeker door de wettische) mens, kan niet en bestaat niet.

Maar God geeft ons, gelovigen, wel Zijn overvloedige genade en vrede.

Niet opdat we geen oorlog zouden hebben om ons heen.

Maar om, als kinderen Gods, uit Zijn genade en vrede te kunnen leven in een wereld van verdeeldheid en strijd

Johannes 1:16:

Uit Zijn volheid, hebben wij allen (= gelovigen) ontvangen, ook genade voor genade.

Namelijk genade, waardoor wij behouden zijn!

En opnieuw genade, waaruit wij zouden leven!

Genade en vrede zijn beide **de** uitdrukking van het Nieuwe Verbond.

Deze **genade en vrede** van God, is wat de apostel Paulus de Efeziërs dan ook toewenst.

- :4 Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader.

:4 Die Zichzelfen gegeven heeft voor onze zonden, opdat...

“Opdat” is doel aangevend.

Je zou dus verwachten dat het doel is, dat wij van onze zonden verlost zouden worden en dat is uiteraard zo.

Toch staat hier een ander doel.

Gods doel is **dat Hij ons trekt uit deze tegenwoordige boze wereld.**

(Ondanks onze zonden.)

Dit, in overeenstemming met “de wil” van onzen God en Vader.

En hoe raken wij van deze tegenwoordige boze wereld (= aion) af?

Door te sterven.

De HEERE Jezus kwam in deze wereld en verliet deze tegenwoordige boze wereld weer: door te sterven.

Door Zijn opstanding werd Hij de Eersteling van een Nieuwe Schepping.

Want Leven is er niet na de dood, maar is er in de opstanding.

Dit is de weg van wedergeboorte, die de HEERE Jezus voor ons heeft ingewijd.

Wedergeboorte is daarna ook het “afleggen” van de oude mens, en het “aandoen” van de nieuwe mens in Christus.

Dit is een proces van sterven, van “het leven naar de oude mens”.

“Hij moet wassen en ik moet minder worden.”

Kolossenzen 1:13,14:

Daarom is wedergeboorte niet voor later, maar voor nú.

Omdat wij wedergeboren zijn, zijn en worden wij getrokken uit deze tegenwoordige boze eeuw en zijn en worden wij geplaatst in de “toekomstige eeuw”.

Romeinen 6:7; Galaten 2:19 e.v. ; Galaten 6:14 e.v.:

Een zondaar kan tot God niet naderen, dus moet hij eerst ophouden een zondaar te zijn. De mens houdt op een zondaar te zijn als hij sterft.

2 Korinthe 5:5-17:

Om daarna toch te leven, is alleen mogelijk via de weg van “dood en opstanding”. Het is daarbij wel essentieel in Wie je gestorven, begraven en opgewekt bent! Want buiten Christus, is er geen leven na de dood.

Dus zal men zijn keuze moeten maken **in dít leven!**

1 Johannes 3:6 e.v.:

Maar nu zijn wij **voor God geen zondaar meer.**

Kolossenzen 1:28; 2:10; Romeinen 6:5-8; 8:-37 e.v.:

Voor elkaar helaas nog wel, maar dit komt omdat wij verzuimen elkaar te zien **in Christus**, namelijk: rein, volmaakt, zonder zonde, en zonder zonden. Voorzover wij bij elkaar toch zonden zien, zouden wij die elkaar (**ongevraagd!**) vergeven!

Filippenzen 3:9; Romeinen 5:1,17:

We zouden elkaar, gerechtvaardigd weten in Christus buiten de werken der wet om.

Galaten 1:8:

En als dit niet wordt gepredikt, is dat géén Evangelie!

:4 De gedachte bij dit vers is, dat:

Als de HEERE ons “getrokken heeft uit” deze boze en vleselijke wereld (en daar eigenlijk nog steeds mee bezig is), dan zouden wij toch niet meer leven naar de beginselen van het vlees?

Die beginselen mogen dan in de oude schepping geldend zijn, maar daar worden we juist door de HEERE uitgetrokken, want wij behoren tot de nieuwe schepping in Christus.

Dan wensen we te leven naar de Geest, als leden van het Lichaam van Christus. Want waarom zouden we dan nog wetten en regels, danwel de normen en waarden van de oude schepping toepassen op degenen die deel uitmaken van de nieuwe schepping?

Daarom hoort de prediking van het Evangelie gericht te zijn op de ontwikkeling van het “nieuwe”, en niet op het herstel of verbetering van het “oude”.

In zekere zin bepaalde de wet, hoe het in die oude schepping had moeten zijn. Maar wij maken geen deel meer uit van die oude schepping.

De oude schepping in Adam kòn deze wet ook niet houden. (*Romeinen 8:7*)

Daarom was het noodzakelijk dat men een nieuwe schepping zou worden en deel zou uitmaken van die nieuwe schepping in Christus.

Dáárom zijn wij en worden wij uit deze tegenwoordige boze eeuw verlost.

Dit in volkomen overeenstemming met de wil van onzen God en Vader.
(Johannes 5:30; Romeinen 12:2; Efeze 6:6; Kolossenzen 1:9 e.v.; 3:1 en 2; 4:12;
1 Thessalonicenzen 4:3; Hebreëën 10:7 (36); 1 Petrus 2:15; 4:2,19)

Het lijkt wel alsof de apostel Paulus zich hiervoor verexcuseert.

Zo schijnbaar ongelofelijk is het!

Het lijkt wel alsof Paulus zegt: ik kan het ook niet helpen, het is bijna niet te geloven, maar dit is nu eenmaal in overeenstemming met **de wil van God**.

:5 Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.

:5 Hier wordt kernachtig de bedoeling van de prediking weergegeven, nl:
De boodschap is nooit tot verheerlijking van de mens, maar tot heerlijkheid des Vaders.

Want: wie roemt, roeme in de HEERE	2 Korinthe 10:1
Opdat geen vlees zou roemen voor Hem	1 Korinthe 1:29
Door genade ben ik wat ik ben	1 Korinthe 15:10
Niet meer ik leef, maar Christus....	Galaten 2:20
Uit Hem, en door Hem, en tot Hem ..	Romeinen 11:36
Tot Heerlijkheid des Vaders	Romeinen 6:4

Het gaat dan ook alleen maar om Hem!

Het is de HEERE, Die het gedaan heeft!

Hij, Die ons tegemoet gekomen is.

Hij, Die Zich liet vinden.

Hij, Die ons getrokken heeft uit deze tegenwoordige wereld.

Hij, Die ons met God verzoend heeft.

Hij, Die ons geplaatst heeft in het Koninkrijk van Zijn geliefde Zoon.

Hij, Die ons, veroordeelde mensen, genade schenkt.

Hij, Die ons Zijn liefde en vrede geeft.

Hij, Die ons Zijn Leven geeft en ons wil laten delen in Zijn heerlijkheid.

Wanneer wij op die dag in de hemel een kroon zullen ontvangen, zullen wij die aan Zijn voeten nederleggen, en zeggen: HEERE dit bestaat niet, dit kwam niet uit onze oude mens, **maar U hebt dit alles gedaan**.

:5 En daarom predikt de apostel dan ook Gods heerlijkheid.
Al zijn brieven spreken over de heerlijkheid van Christus.
Dat wij zijn tot prijs Zijner heerlijkheid. (Efeze 1:12)
Dat wij tot betoning zijn van de uitnemende rijkdom Zijner genade. (Efeze 2:7)
De HEERE toont nu, en dit zal straks aan de hele schepping getoond worden, welk een genadig God, Hij is!

Het Evangelie, heeft in de 1e plaats tot doel:
Niet de verlossing van de mens, maar wèl **de verheerlijking van Christus**.
Want niet de mensheid staat centraal in Gods heilsplan, maar de HEERE Jezus Christus.

God werd door satan voor “leugenaar” uitgemaakt:
Zoals : Is het ook dat God gezegd heeft...?
: God zegt wel dit, maar hij bedoelt iets anders...
: Is God wel liefde, getrouw, genadig, rechtvaardig enz...?

De HEERE zál demonstreren en hééft gedemonstreerd dat Hij geen leugenaar, maar Waarmaker is van Zijn Woord!
(Johannes 8:32; Johannes 14:6)
Zijn Woord is de Waarheid.

Zonder iets aan Zijn “rechtvaardigheid” tekort te doen (want de straf op de zonde wèrd gedragen **door de HEERE Zelf**), zal Hij ook de uitnemende grootheid zijner Genade demonstreren.
Bijvoorbeeld: doordat wij, die niets anders verdiend hadden dan de dood, op grond van geloof in Christus, begenadigd zijn in Hem.
En met Christus gezet zijn in de hemel, aan de rechterhand van God.
En zullen delen in de heerlijkheid van Christus ook nog.

1 Korinthe 1:21, 26-31:
Niet omdat wij iets bijzonders zijn, of omdat wij van nature iets meer in ons hebben, waardoor wij aangenamer zouden zijn voor de HEERE dan andere mensen.
Want juist het dwaze, het zwakke, het onedele, hetgene dat niets is, heeft God uitverkoren.

De HEERE bracht redding aan reddeloos verloren zondaren.

Als we dit geloven (en dus daarmee erkennen dat wij dwaas, zwak, onedel, en niets zijn), dan zijn we ons ook bewust van Gods genade in en aan ons bewezen.

Want alleen op grond van geloof in Hem en door Zijn Genade, zijn we behouden geworden.

Galaten 1:10:

Dit is een boodschap “**niet naar de mens**”.

Als je mensen gemakkelijk wilt bereiken met het “Evangelie”, moet je ze vertellen, wat ze graag willen horen, namelijk:

Dat men in wezen best goed is en het goed doet...

Als ze nog wat beter hun best zullen doen, dan...

Als ze maar offers brengen, sabbatten houden, met het Evangelie de straat op gaan...

Als ze al hun onbeleden zonden, ook nog aan de HEERE bekend maken... dan zal het allemaal best goed met hen komen.

Dit is een boodschap, een Evangelie “**wèl naar de mens**”.

Maar het **ware** Evangelie zegt, dat er **geen enkel goed woont in de mens**, en de Bijbel spreekt dan ook een totale veroordeling uit over de mens van nature, “de oude mens”.

Men moet in Christus “een nieuwe mens” worden, op grond van geloof.

De oude mens kan zichzelf niet opknappen en moet ook niet opgeknapt worden.

Dit **kan niet eens** met “oude mensen”, want die worden “afgelegd”, namelijk “begraven”.

Het “oude” zal moeten worden overgegeven aan het verderf.

2 Korinthe 5:16:

Zo dan, wij kennen van aan niemand meer naar het vlees, en indien wij...

Als we elkaar dan toch niet meer naar “het vlees” kennen, hoeven we ook niet meer te zeggen: “Je moet beter dit...” of “je moet beter dat...” en “als je niet beter je best doet, dan...”.

Want dit is in strijd met het Evangelie, wat zegt:

“Komt allen tot Mij die vermoeid en belast zijt, **en Ik zal u rust geven**”.

De HEERE Jezus zat juist aan tafel met hoeren en tollenaars, en Hij was met ontferming over hen (en ook over ons) bewogen.

De “vrome, brave, keurige” mens, die het van zijn “eigen werken der wet” verwacht, spreekt de HEERE aan met “addergebroedsel” en met “witgepleisterd graf”.

Eigen heerlijkheid, is er dus voor een gelovige niet bij.

Hoogmoedig en trots zijn op eigen prestaties, past ons dan ook niet.

Heerlijkheid is er alleen **dóór en vóór en ín** de HEERE Jezus Christus.

Daarom zegt Paulus:

:6 Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van degene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie.

:6 Ze waren geroepen door de **genade** van Christus

En vervolgens waren ze geroepen, om in de **genade** te blijven staan

(**Genade** is voor veroordeelden, voor misdadigers, voor zondaars)

Maar in plaats van dat zij blijven staan in het Evangelie der **genade** Gods,

wat hen gepredikt was, wijken zij hiervan af en laten zij zich door anderen,

en dus door valse leraren, terugbrengen naar een leven onder de **wet**:

je laten besnijden... (*Galaten 2:4 e.v.*)

de Sabbat houden...

slavernij = de wet dienen, in plaats van in vrijheid te leven...

offerdiensten, in plaats van zichzelf te offeren aan God...

de Schaduw dienen, in plaats van het ware...

het vlees dienen, in plaats van de Geest...

de wet dienen, in plaats van de genade...

ijveren naar de beste gave van de Geest, in plaats van vrucht van de Geest...

Dit brengt oorlog, in plaats van vrede!

Dit geeft strijd, in plaats van rust!

Dit brengt de dood, in plaats van het Leven!

Dit is leugen, in plaats van de waarheid! (*Galaten 3:1*)

En dus is de daarbij behorende vraag:

GIJ UITZINNIGE GALATEN, WIE HEEFT U BETOVERD?...

Zijn jullie nog wel goed bij je verstand?

Zijn jullie niet meer bij zinnen?

Hebben jullie ze niet meer op een rijtje?

BEGRIJP JE NIET DAT ALS JE UIT GENADE EN OP GROND VAN GELOOF GERECHTVAARDIGD BENT, DAT JE DAN OOK ALLEEN MAAR UIT EN DOOR DIE GENADE KUNT LEVEN?

Namelijk uit dit nieuwe leven, wat je uit genade geschonken is door de HEERE Jezus Christus!

Bij je wedergeboorte was je er nog van overtuigd, dat je het van jouw werken van je vlees en van je oude mens en van de werken der wet helemaal niet kon verwachten.

Denk je, dat je dit nu inmiddels wel kunt?

Richt dus je blik niet op jezelf en op je eigen prestaties, maar richt je weer op je Overste Leidsman en Voleinder des Geloofs.

Op Hem, Die een goed werk in ons begonnen is en Die dit ook zal willen voleinden.

Of anders gezegd:

Het is de Heilige Geest (Die wij ontvangen hebben toen wij tot geloof kwamen), Die ons wil leiden.

De Geest van Christus, Die ons in heel de waarheid zal leiden, en de waarheid zal ons vrijmaken

Hij gaat voorop (zoals de wolkkolom) naar de erfenis en wij zouden Hem navolgen.

Maar men probeert een ander Evangelie hier tegenover te stellen.

Een ander Evangelie, maar wat helemaal geen Evangelie (= blijde Boodschap) is. Paulus predikt dan ook de heerschappij van de genade.

Niet alleen genade op grond waarvan wij "zalig" geworden zijn, maar ook "genade", waaruit wij dagelijks zouden leven.

Velen vinden en zeggen dan ook, dat dit maar "gemakkelijk" is.

Maar dit is niet eenvoudig, dit is juist erg moeilijk, om te leven uit genade.

Afhankelijk te zijn van hetgeen de HEERE zegt, wil, doet en geeft.
En voorbij te zien aan onze eigen tekortkomingen en aan die van elkaar.
We zouden zien op een genadig en barmhartig God, Die vanaf de genadetroon op ons ziet en over ons regeert, **in genade**.

Wij hebben geen Hogepriester met de “wet” in Zijn hand, maar een Hogepriester Die verzoening doet voor de zonden van Zijn eigen volk, de gemeente, Zijn lichaam.

Daarom leven wij dan ook uit Zijn geloof, genade, vergeving, reiniging en verlossing.

(Romeinen 3:25; 5:11; 2 Korinthe 5:18,19; Hebreëen 9:14,15; 1 Johannes 2:2; 4:10)

Wij worden dus niet geregeerd door de wet, want door de wet is kennis der zonden, en nemen de zonden juist bovenmatig toe.

(Romeinen 3:20; 7:13; Galaten 2:16; 3:2, 5, 10)

Wij leven elke dag opnieuw uit Gods genade!

Elke dag opnieuw danken wij Hem voor de Genade, die Hij ons geschonken heeft en schenkt, en zal schenken.

- :6 De apostel Paulus vraagt dus hoe het komt, dat zij zo haastig van de genade zijn afgeweken en daardoor overgegaan zijn tot een ander Evangelie.
Wat helemaal geen Evangelie is! Zegt hij in het volgende vers.
- :7 Daar er geen ander is, maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verkeren.
- :7 Er bestaan overigens wel verschillende Evangelieën in de Schrift.
Maar die verschillen zitten hem niet in de inhoud, maar hoofdzakelijk in de “tijd”. De overeenkomst blijft, dat men alleen op grond van geloof en uit genade gerechtvaardigd wordt voor God.

A: Eeuwig Evangelie, namelijk de Schepper eren, danken, en dienen
Openbaring 14:6

B: Evangelie van God, van Zijn Zoon Jezus Christus, onze HEERE
Romeinen 1:1-6; 15:16; Handelingen 20:24; Galaten 2:7; Efeze 1:13; 6:15

C: Evangelie van Paulus

*Romeinen 2:16; 16:25; Efeze 3:6,7; 6:19; Kolossenzen 1:23;
2 Thessalonicenzen 2:14; 2 Timotheüs 2:8*

D: Evangelie van het Koninkrijk.

Mattheüs 4:23; 9:35; 24:14; Lukas 8:1

Maar het "Evangelie der wet", **is helemáál géén Evangelie** (= Blijde Boodschap).
Dit is geen Blijde Boodschap, maar is **een bediening des doods**. (2 Korinthe 3:7)

Paulus zegt: sommigen van hen willen jullie ontroeren.

Namelijk je van je stuk brengen, je in beroering brengen, je laten wankelen.

Zij willen het Evangelie van Christus verkeren = verdraaien, veranderen, ombuigen

Galaten 4:9:

Zij proberen je te keren naar de zwakke, arme beginselen, opdat je die weer zou dienen.

Zij hebben zich gekeerd tot de eerste beginselen en zij proberen ook jou daartoe over te halen

De eerste beginselen waren niet slecht, maar ze waren niet goed genoeg.

Men was weliswaar ooit met die eerste beginselen begonnen, maar deze eerste beginselen konden de mens niet zaligmaken.

Eerste beginsel = De 1e Woorden Gods (*Hebreeën 6:1 e.v.*)

= Alles wat de HEERE eerst gesproken had

Namelijk het Oude Verbond, vanaf Adam tot Christus

De wet (vanaf Mozes tot Christus)

De wet, waarvan men verlost was geworden door de dood en opstanding van de HEERE Jezus Christus.

De wet, waaronder men slaaf was geweest.

Op typologische wijze werd dit uitgebeeld in de slavernij van het volk Israël, in Egypte.

Het bakken van tichelstenen, gemaakt van leem en stro, is de uitbeelding van het proberen om door eigen werken der wet gerechtvaardigd te worden.

Een leven onder de wet is het bakken van tichelstenen en van slavernij.

Het volk Israël probeerde haar eigen rechtvaardigheid op te richten, met hun eigen gebakken stenen, maar hun Verlosser, de Steenrots = Christus, verwierpen zij.

Romeinen 3:20-28; 9:27; Galaten 2:16; 3:2-10:

Maar zoals we al eerder gezien hebben:

Uit de werken der wet, kan geen vlees gerechtvaardigd worden voor God. Sterker nog: door de werken der wet verwerpt men de Verlosser en Zijn Verlossing.

:7 En daarom is de prediking van de wet van Mozes een verkeerde boodschap, want:

De Wet doen, is opstand tegen het Woord en het Werk van **de Geest van Christus**.

De wet doen, is slavernij.

De wet doen, is slaaf zijn van de zonde en zonden en dit leidt tot de dood.

Romeinen 6:16, Romeinen 7:6-12-14

En niet omdat er iets aan die wet mankeert. (*Romeinen 7:7*)

Maar de mens, het vlees, waarop die wet gelegd is, deugt niet.

De mens kan die wet namelijk niet dragen.

Hij bezwijkt eronder, want die last is hem te zwaar. (*Handelingen 15:10 e.v.*)

En die eerste beginselen zijn dan ook verleden tijd.

Romeinen 10:4:

Want het einde (= doel) der wet is Christus, tot rechtvaardiging van een ieder die **gelooft**.

Dus "geloof" betekent het einde van de wet en het einde van de werken der wet.

Adam, Abel, Henoeh, Noach, Abraham, Sarah, Izaäk, Jacob, Jozef, hadden die wet dan ook helemaal niet nodig, want 2500 jaar hadden zij zonder de wet van Mozes geleefd.

En dit ging bijzonder goed, want hun geloof werd hen tot rechtvaardigheid gerekend.

Deze Galaten waren gerechtvaardigd, omdat zij tot geloof gekomen waren in hun Heiland en Verlosser, de HEERE Jezus Christus.

Maar daarna kwamen er godsdienstige gelovigen uit Jeruzalem, die aan hen predikten, dat zij nu alsnog onder de wet zouden moeten leven.

Handelingen 15:24 e.v.:

Nademaal wij gehoord hebben, dat sommigen, die van ons uitgegaan zijn, u met woorden ontroerd hebben en uw zielen wankelende gemaakt, zeggende, dat gij moet besneden worden, en de wet onderhouden; welken wij dat niet bevolen hadden;

Zo heeft het ons eendrachtelijk te zamen zijnde, goed gedacht, enige mannen te verkiezen, en tot u te zenden, met onze geliefden, Barnabas en Paulus.

Mensen, die hun zielen overgegeven hebben voor den Naam van onzen HEERE Jezus Christus.

Wij hebben dan Judas en Silas gezonden, die ook met den mond hetzelfde zullen verkondigen.

In ieder geval is het zo, dat waar wij anderen weer onder de eerste beginselen der wet willen brengen, wij hiermee demonstreren niet meer te weten op welke grond wijzelf behouden zijn geworden.

Want wij zijn behouden, alleen op grond van geloof in de “dood en opstanding” van de HEERE Jezus Christus.

Door Zijn dood en opstanding zijn wij bevrijd van alle eerste beginselen.

Namelijk van de zonde, van de zonden, van de dood, van deze wereld, van de oude mens, het Oude Verbond, van het vlees, en van de wet die op het zondige vlees gelegd was.

Het Woord, en dus het Leven van het Oude Verbond, wordt ook uitgebeeld door water:

Johannes 2:

Er was wel Leven, Woord, en dus water, onder het Oude Verbond.

Maar het was niet toereikend, want het raakte op.

Daarom moest er Nieuw Water komen.

Het Leven, Woord, water van het Nieuwe Verbond

Het blijkt dan Geestelijk Water, Woord en dus Leven te zijn, als 6 stenen watervaten, in geloof zich met dit Water laten vullen.

Johannes 3:

Wederom geboren worden gebeurt door Geestelijk Water = Woord van het Nieuwe Verbond

Johannes 4:

De Samaritaanse vrouw moest elke dag opnieuw water putten uit de bron van Jacob

Dit water is een type van het Woord van God, maar dan het Woord der wet.

Ze moest dagelijks met een juk (= 2 emmertjes) water halen.

Slavenwerk, als type van het leven onder de wet

Steeds opnieuw moet je maar weer water halen, want **dit water is niet tot verzadiging.**

Maar als de HEERE Jezus Christus Zijn Leven, Water, Woord aan je geeft, dan zul je nooit meer dorst hebben naar ander leven, naar ander water, en dus naar ander woord.

Want Zijn Leven, Woord, Water, zal zijn als een fontein opspringende tot in het Eeuwige Leven.

Johannes 5:

Dit badwater, uitbeelding van de wet, is stilstaand water en is dus niet geneeskrachtig genoeg.

Maar als het water in beweging komt (als het water Levend wordt) omdat de Engel Gods, namelijk de HEERE Jezus Christus, in dit stilstaande water gekomen is, dan wordt men door dat, nu Levende Water, genezen.

En het Levende Water = de HEERE Jezus Christus, staat hier voor deze man, die al 38 jaar ziek was.

Twee verschillende soorten van Woord. (En dit uitgebeeld in water).

Het eerste water (stilstaand water), type van het Oude Verbond, de wet, de eerste beginselen.

Het tweede water (het Levende Water), type van genade en het leven van het Nieuwe Verbond.

Jacobus 3:12:

Uit één Fontein kunnen geen 2 soorten water komen.

(zout = wet; zoet = genade)

2 Korinthe 3:6 e.v.:

De letter (= de wet) doodt, maar de Geest maakt Levend.

2 Korinthe 3:17:

Waar de Geest des HEEREN is, aldaar is vrijheid.

(En dus geen slavernij meer.)

De gelovigen in Galatië hadden door de prediking van de apostel Paulus het Levende Water, het Nieuwe Leven in Christus, ontvangen.

Niet uit de wet of uit de werken der wet, **maar op grond van geloof en uit genade**. Maar daarna werden zij alsnog in contact gebracht met dat oude, "stilstaande water"

Met de Wet, namelijk.

De apostel, maakt zich daar zeer kwaad over en spreekt er zijn verbazing over uit. Vanaf Adam tot Mozes had men ca. 2500 jaar **niet** onder de wet geleefd.

Vervolgens leefde men ca. 1500 jaar onder de wet en wat is het resultaat geweest?

Wat voor "goeds" heeft dit uitgewerkt?

Is het volk Israël daardoor tot een goed voorbeeld geweest voor de andere volkeren?

Nee, het tegendeel is juist waar.

In Israël werd Gods toorn juist geopenbaard. (*Romeinen 9:22*)

Zij zijn vaten des toorns tot het verderf toebereid.

En aan Israël kun je dus zien, wat God doet met een zondig volk en met een zondig mens.

Wat God doet met een mens, die zich onder de wet stelt, maar zich niet volkomen houdt aan die "wet".

Want dat is wat het Oude Verbond in de geschiedenis van Israël illustreert.

Galaten 3; Romeinen 4:13:

De HEERE illustreert aan ons (**430 jaar voordat de wet kwam**), wat Hij doet met de gelovige Abraham: Hij leidt Abraham (op grond van zijn geloof) uit zijn land en maagschap en zijns vaders huis, en zegt tot Abraham dat hij erfgenaam der wereld zal zijn.

En dit buiten de wet en buiten de werken der wet om.

Hieruit blijkt dat de HEERE de mens zegent op grond van geloof in Hem en Zijn Woord en dat de mens die onder de wet leeft, vervloekt en veroordeeld wordt tot de dood erop volgt

Het is dus niet de bedoeling dat we ons stellen onder de wet en het Woord van het Oude Verbond, **maar dat wij zouden leven, uit geloof alleen.**

Daarbij zouden wij uiteraard ook **geloven**, alles wat de wet zegt.

Want de wet, is één groot getuigenis van Christus en van Zijn weldaden en wonderwerken

In de praktijk blijkt dat mensen liever hebben dat je hen onder de wet stelt en aan hen vertelt, hoe ze moeten leven. Liever, dan dat je hen voorhoudt dat ze simpelweg moeten geloven in het Woord van God, om behouden te worden en dat zij vervolgens moeten blijven geloven, om als een behoudene te kunnen leven.

Wij hebben **niet tot taak** om elkaar te vertellen wat wel of wat niet te doen.

We hebben **wel de taak** om elkaar en anderen, de genade van Christus voor te houden.

En als we er ons bewust van zijn dat wij leven uit de rijkdom van onze Zaligmaker, zal Zijn genade ons ook verder onderwijzen, op weg naar onze zaligmaking. (*Titus 2:11 e.v.*)

Dus we zouden absoluut niet, na het aanvaarden van de genade Gods, uit de wet of uit de werken der wet, verder leven.

Want: Door de wet is kennis der zonde *Romeinen 3:20*

Door de wet neemt de overtreding toe *Romeinen 5:20; 7:13*

Door de Wet wordt geen vlees gerechtvaardigd voor God

Romeinen 3:20

- :8 Want al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel, u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.
- :8 Mocht ik je ooit nog iets anders vertellen dan dat ik tot nog toe, als apostel van Christus, gedaan heb, dan kan ik maar beter “vervloekt” zijn.

En dit geldt ook voor een ieder, die de wet predikt.

Ook al was het een engel uit de hemel.

De boodschap van de apostel Paulus was duidelijk genoeg geweest, namelijk alléén “genade”!

Romeinen 6:14

Want de zonde zal over u niet heersen.

Want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

Daarom herhaalt de apostel Paulus nogmaals, dat als er iemand komt met een andere boodschap, dan Paulus gepredikt heeft, die is vervloekt. (= verbannen)

- :9 Gelijk wij tevoren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu wederom: indien u iemand een Evangelie verkondigt, buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt.
- :9 Vervloeken = anathemi = zich beperkingen tot, zichzelf beperkingen opleggen, zich een last opleggen, opzij geschoven, buiten gesloten, weggenomen.

Handelingen 23:14

Dewelke gingen tot de overpriesters en de ouderlingen, en zeiden: Wij hebben ons zelve met vervloeking vervloekt, niets te zullen nuttigen, totdat wij Paulus zullen gedood hebben.

vervloeken = zichzelf beperkingen opleggen

Romeinen 9:3:

Want ik zou zelf wel wensen verbannen te zijn van Christus, voor mijn broederen, die mijn maagschap zijn naar het vlees;

Verbannen = beperkt willen zijn

(Bijvoorbeeld lichamenlijk gevangen willen zijn, als dit tot vrijheid zou leiden voor mijn broeders naar het vlees.

- 1 Korinthe 12:3:* Niemand noemt Jezus een vervloeking
Door de Geest weten wij, dat de HEERE Zich in Zijn opstanding vrijwillig beperkt.
- 1 Korinthe 16:22:* Degene die de HEERE in de praktijk van zijn leven niet dient onder de genade, legt een schuld op zichzelf.
- Galaten 1:8 en 9:* Dit geldt ook voor degenen die de wet prediken.

Paulus wenst dus, als men een ander Evangelie brengt dan dat hij gepredikt heeft, dat dezen zullen worden weggenomen en dat hun mond door de HEERE gestopt zal worden.

De eenvoudigste manier daarvoor, is dat zij sterven. (*Galaten 5:12*)

Het positieve hiervan is, dat zij dan niet nog meer schade kunnen toebrengen, aan hun toekomstige erfenis.

- :10** Want predik ik nu de mensen, of God? Of zoek ik mensen te behagen?
Want indien ik nog mensen behaagde, zo ware ik geen dienstknecht van Christus.
- :10** Geef hier nu eens antwoord op.
Predik ik nu in opdracht van mensen, of predik ik in opdracht van God?

In opdracht van God natuurlijk.

Efeze 4:12:

Namelijk tot opbouw van het Lichaam van Christus.

Want wat zou ik voor het Lichaam kunnen doen, als het Hoofd = Christus, daar niet bij gebaat is?

Het Lichaam bestaat en functioneert toch, dankzij het Hoofd?

Boodschappen doe je nu eenmaal in opdracht van, en ten bate van degene die jou gestuurd heeft. Niet voor degene, naar wie je gestuurd wordt.

Je wordt ook betaald door degene die jou opdracht gegeven en gestuurd heeft.

Als de HEERE ons roept voor een bepaalde taak, doen wij dat voor Hem en niet voor de mensen.

Als de HEERE ons er opuit stuurt in Zijn wijngaard, is dit om Zijn wijngaard te bouwen.

Niet in de eerste plaats ten bate van die wijngaard, maar in de eerste plaats ten bate van de eigenaar van die wijngaard, opdat de eigenaar van de wijngaard meer vrucht zou hebben.

En nog anders gezegd:

De HEERE Jezus leeft, en dus hebben wij een Levende God.

Maar wij moeten niet denken, dat de HEERE leeft voor óns.

Het is juist andersom!

De HEERE was er eerst en Hij maakte ons, opdat wij zouden leven **voor Hem**.

Als onderdeel van de oude schepping heeft Hij niets aan ons, en daarom heeft Hij ons, op grond van geloof, het Leven van de Nieuwe Schepping gegeven, opdat wij Gode leven zouden. Romeinen 6:4; Galaten 2:19

Alle prediking heeft hoofdzakelijk tot doel, om de HEERE Jezus Christus te verheerlijken.

Natuurlijk worden wij door Zijn Woord gezegend, maar Hij heeft Zijn Woord gegeven, opdat Hij in ons en door ons verheerlijkt zou worden.

Efeze 2:7:

Wij zijn geroepen om een demonstratie te zijn van de uitnemende rijkdom Zijner genade

Efeze 3:10:

Wij zijn geroepen, opdat bekend gemaakt zal worden in de hemelen, aan de geestelijke boosheden in de lucht, de veelkleurige wijsheid Gods

De Schepper maakte nu eenmaal deze schepping ten behoeve van Zichzelf.

Wij zijn er dus ten behoeve en ten dienste van Hem.

:10 En als Paulus door God geroepen wordt om Christus te prediken, is dit werk èn het resultaat daarvan, in opdracht van en ten dienste van God.

Hij zegt dan ook: "Zoek ik God te behagen, of zoek ik mensen te behagen?"

Concludeer nu zelf:

Als ik mensen zou behagen, dan zou ik hen toch de wet prediken.

Dat is namelijk wat de mens graag wil horen.

Die gedachte namelijk, dat als hij maar goed zijn best doet, dan wordt het nog wel wat.

Galaten 1:11; 1 Korinthe 4:3:

Veel predikers vragen zich af, wat mensen van hen en van hun boodschap vinden.

Maar Paulus zegt:

De boodschap die ik predik, **is niet naar de mens!**

Mij is voor het minste, dat ik van ulieden geoordeeld worde, of van een menselijk oordeel. Ja, ik oordeel ook mijzelf niet, want Die mij oordeelt, is de HEERE”.

Paulus was nu eenmaal door de HEERE gezonden, en hij was alleen aan God verantwoording verschuldigd

En zo is het met een ieder van ons!

Als wij in verband met de prediking mensen behagen, dan zijn we geen dienstknecht van Christus.

We weten toch, dat we straks voor de Rechterstoel van Christus moeten verschijnen en dat we alleen aan Hem verantwoording zullen moeten afleggen.

Wat anderen dus zeggen, moeten zij zelf weten, want ook zij zullen daar verantwoording voor moeten afleggen bij de HEERE.

:11 Maar ik maak u bekend broeders, dat het Evangelie hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.

:11 Wat anderen verkondigen weet ik niet, maar wat ik verkondig, **is niet naar de mens!**

Niet naar de mens = niet gericht op de mens en op zijn prestaties.

Ik vertel juist dat de natuurlijke mens niets kan, omdat er totaal geen goed in hem woont en dat door de werken der wet, de mens nog “rotter” blijkt te zijn, en te worden, **dan hij al was.**

Paulus zegt dus:

Ik pas in ieder geval de boodschap, die de HEERE mij heeft toevertrouwd, niet aan mijn hoorders aan.

Ik verbuig het Woord van God niet.

Iets wat in onze dagen wèl heel gebruikelijk is.
Men denkt dat de Bijbel naar de mens vertaald moet worden.
Vertaald naar ons taalgebruik, want dan schijnt de natuurlijke mens Gods
Woord ineens wèl te begrijpen.

1 Korinthe 2:14 e.v.:

Nu, vergeet dit maar!!

Want de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods
zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij
Geestelijk onderscheiden worden.

Doch de Geestelijke mens onderscheidt wel alle dingen, maar hij zelf, wordt
van niemand onderscheiden.

Want wie heeft den zin des HEEREN gekend, die Hem zou onderrichten?
Maar wij hebben den zin van Christus.

Dus behoort Gods Woord niet aangepast te worden aan onze taal.

Maar wij moeten veranderd worden, tot een nieuwe mens in Christus.

Onze taal en ons denken, behoren aangepast te worden aan het Woord, aan
het taalgebruik, en aan de gedachten van de Bijbel.

Want **in den beginne** was niet de mens.

Maar **in den beginne** was het Woord, en het Woord was bij God, en het
Woord is God.

Het Woord van God is dus de norm en het uitgangspunt.

Het spreken van de mens behoort aangepast te worden aan het spreken van
God.

De mens zou maar aan dat Woord moeten wennen, want de HEERE past
Zich niet aan aan ons.

Het Woord is op God gericht, en als wij dus behouden willen worden, eeu-
wig Leven willen hebben enz., dan kunnen we maar beter Zijn Woord aan-
nemen, want dan gaan we met dat Woord in Zijn richting.

Het enige nadeel daarvan is, dat dit dus ten koste gaat, van onze oude
mens.

Daarom is het Evangelie van God, van Zijn Zoon, **niet naar de mens**.

We zouden alleen Gods Woord moeten geloven.
Het Woord Gods is geen boodschap tot verbetering van de oude mens.
De HEERE neemt die oude mens juist weg.
De wet veroordeelde de oude mens namelijk tot de dood.
En het Woord wat vervolgens gepredikt wordt, is het Woord der genade.
De mens wordt eerst door het Woord Gods, voor de volle 100% schuldig gesteld, zonder enige verzachtende omstandigheden.
Maar daarna wordt er tot die mens gezegd: "Aanvaard Gods genade, o mens!"
Genade wordt alleen gegeven aan veroordeelde misdadigers.

Genade is niet voor mensen die menen dat je het met een beetje oefening en met een beetje goede wil wel zal redden.
Genade is er voor hen, die geen enkele schijn van kans hebben.
Voor hen, die zich er bewust van zijn, dat zij alle "recht op leven" volkomen verspeeld hebben.
Als hen in genade dan toch Nieuw Leven aangeboden wordt, grijppen zij dit dan ook met beide handen aan.
Nieuw, onvergankelijk, eeuwig Leven, **als onverdiende gunst van God.**

Romeinen 6:23

Want de bezoldiging der zonde is de dood
Maar de genadegift Gods is het eeuwige Leven, door, en in Jezus Christus onze HEERE.

En dus:

:11 Ik maak u bekend....

Maar het moet u ook bekend zijn, mijn broeders in Christus, dat het Evangelie wat ik verkondigd heb, **niet is naar den mens.**

:12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus.

:12 Ik had wel het één en ander van een mens geleerd, namelijk van Gamaliël, maar dat was voor mijn wedergeboorte, en **dat had mij juist de verkeerde kant op gebracht.**

Deze opleiding van Gamaliël, had mij juist gemaakt tot een vervolger van Christus Jezus.

Handelingen 22:3:

Gamaliël = God is mijn Beloning of Beloner, schadeloosstellen

Handelingen 9:4,5; 8:3; 22:7; 26:14; Galaten 1:23; Filippenzen 3:6; 1 Timotheüs 1:13:
“Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij?”

Saulus, later Paulus, had godsdienstige leringen en overleveringen en tradities van mensen, meegekregen. Dit leidde hem niet tot aanvaarding van de Messias, maar dit maakte hem juist tot een vijand en vervolger van de HEERE Jezus Christus, de Messias.

Het leven onder de wet had hem gemaakt tot vervolger en verwoester van de gemeente.

Filippenzen 3:1 e.v.:

Paulus, die naar de wet onberispelijk was, vervolgde de HEERE Jezus Christus.

Wat betekent dit voor God, dat je naar de wet onberispelijk bent?

Namelijk dat je voor bepaalde zonden, keurig het gevraagde offer bracht?

Helemaal niets!

Want deze “zogenaamde onberispelijkheid der wet”, weerhield Saulus er helemaal niet van (nee, de drang werd juist des te groter), om de gemeente Gods, namelijk zij die wel uit geloof en uit genade, en wel uit de beloften Gods leefden, uitermate te vervolgen.

Filippenzen 3:8 en 9:

Daarom heeft hij alles wat hij van nature vóór had op al zijn tijdgenoten, schade en drek geacht “opdat ik Christus zou mogen gewinnen”.

Onder het Oude Verbond der wet was de keuze van Saulus **radicaal**.

Na Saulus' wedergeboorte, levend onder het Nieuwe Verbond der genade, is de keuze van (nu) Paulus, **opnieuw radicaal**.

Geen leringen meer van mensen, maar van Christus alleen.

Daarin is geen tussenweg, geen mengeling, geen doorvloeiing.

“En dus heb ik niets van mensen aangenomen en ik ben ook niet te rade gegaan bij mensen, maar ik heb het ontvangen doordat de HEERE Jezus Christus Zichzelf aan mij geopenbaard heeft.

Handelingen 9:15; 2 Korinthe 12:2 e.v.; Galaten 1:17; Efeze 3:2-8

:13 Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het Jodendom was, dat ik uitnemend zeer de gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte.

:13 Wat ik toen gedaan heb (omdat ik onder de wet leefde), daar moet u allemaal van gehoord hebben.

Hoe ik de gemeente Gods uitermate vervolgd heb en hoe ik hen naar het leven stond, omdat zij geloofden in de Christus der Schriften en omdat zij leefden uit genade en vrijheid.

Handelingen 8:1-4; 9:1, 2, 13, 14; 22:3 e.v.; 26:4-15; 1 Korinthe 15:9; Filippenzen 3:6; 1 Timotheüs 1:13

:14 En dat ik in het Jodendom toenam boven velen van mijn ouderdom in mijn geslacht, zijnde overvloedig ijverig, voor mijn vaderlijke inzetten.

:14 Hij stak, net als zijn voorvader Saul (maar dan in overdrachtelijke zin), ver boven zijn tijdgenoten uit.

Ook Saulus heeft (overdrachtelijk gezien), uitermate zijn best gedaan om de ezels (de gelovigen die de naam van de HEERE Jezus Christus op hun lippen hadden) te binden, om hen de vrijheid die zij in Christus, in de Geliefde, ontvangen hebben, weer te ontnemen.

Maar alle menselijke wijsheid of positie, of de menselijke carrièreladder, brachten hem nergens.

Deze dingen brengen ons (als wij willen leven onder de wet) ook nergens. Want er is maar één Ding, wat elk mens nodig heeft, **namelijk het Woord Gods**.

Er is maar Eén Iemand, naar Wie elk mens zich zou uitstrekken, namelijk naar **de HEERE Jezus Christus**.

Hij is zo oneindig veel meer, dan welke carrière of welke positie in deze wereld ook maar.

En daarom worden ook wij, net als de apostel Paulus toen, uit onze vaderlijke inzetten en uit deze tegenwoordige boze eeuw getrokken, naar de wil van onze God en Vader. (1:4)

Paulus was uitermate ijverige geweest voor zijn vaderlijke inzetten. Hij was zeer trouw geweest aan menselijke, Joodse, wettische overleveringen. Maar dit had hem doen struikelen over de Steen, namelijk over de HEERE Jezus Christus.

Dingen die je vroeger geleerd hebt, bijvoorbeeld van je ouders, hoeven niet per sé verkeerd te zijn, als ze Christus en Zijn Woord maar niet in de weg staan.

Maar als tradities of vaderlijke inzetten boven de Schrift gesteld worden, dan zijn het zeer slechte tradities.

En daar zouden wij dan ook mee moeten “breken”.

Ook van de gelovige Abraham werd verwacht, dat hij uit zijn land, uit zijn maagschap en uit zijns vaders huis zou gaan.

Hij moest zijn vaderlijke inzetten achter zich laten.

Dit liet zijn vader Therah niet zomaar gebeuren, want hij ging met Abraham mee.

Maar dit gaf niet, want in zijn gedachten had Abraham met die vaderlijke tradities al gebroken en daarom werd hij door de HEERE gebracht naar het beloofde land, zonder dat Abraham wist waar hij terecht zou komen. (*Hebreeën 11*)

Dit gebeurde niet alleen bij Abraham, maar bij alle gelovigen in de Bijbel. Zij moesten de vaderlijke inzetten verlaten, breken met hun achtergrond en zo kwamen ze alleen te staan, **met de HEERE**.

En dit is nog steeds zo.

In veel gevallen niet letterlijk, **maar in overdrachtelijke zin wel degelijk**. De HEERE is ons alles en Hij zou dan ook in alles op de eerste plaats komen. Ook wij zouden willen, dat de HEERE met ons doet wat voor Hem welbehagelijk is.

Waar, wanneer, en hoe dan ook.

(Zeg ik met een grote mond, maar ik meen het wel.)

We willen alleen door Zijn hand, door Zijn Woord en door Zijn Geest geleid worden en wij wensen uit Zijn geloof en uit Zijn genade dagelijks te leven.

- :14** En terug naar de tradities en vaderlijke inzetten.
Paulus was misleid door de Joodse, godsdienstige tradities van zijn dagen.
Maar zegt hij:
- :15** Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft, en geroepen door Zijn genade...
- :15** De HEERE kende de oprechtheid van het hart van Saulus van Tarsen.
Saulus dacht met een oprecht hart de HEERE welbehaaglijk te zijn.
Blijkbaar was nu het moment voor de HEERE aangebroken, om deze Saulus van Tarsen in zijn nekvel te grijpen.
Saulus weet door geloof ook direct met Wie hij dan te maken heeft.
Het behaagde de HEERE Saulus nu te grijpen en hem te stellen in de dienst van de ware Hogepriester.
En dus niet in de dienst van de hogepriester onder het Oude Verbond der wet, maar onder de Hogepriester van het Nieuwe Verbond der genade, naar de ordening van Melchizedek.

Vanaf zijn "kind zijn" had de HEERE hem al op het oog.
En nu pas behaagde het de HEERE om Saulus te grijpen, tot Zijn dienst.
Saulus heeft blijkbaar moeten leren hoe verwoestend een leven onder de wet is.
Door geloof wordt ook hij afgezonderd van zijn vaderlijke inzetten en tradities en door geloof wordt ook hij geroepen tot dienst aan de HEERE.
Door geloof, gehoorzaam geweest zijnde, heeft hij zich aangemeld tot dienstknecht.

Paulus zegt dan ook:

"Het is genade, dat God mij afgezonderd en geroepen heeft, en Zijn Zoon in mij heeft willen openbaren; opdat ik door Hem het Evangelie zou verkondigen."

En na Saulus' bekering is hij dan ook niet naar hen gegaan, die al lang apostelen waren.

De HEERE had hem geroepen en dus heeft hij alleen bij de HEERE om raad gevraagd. Hij stond los van welk mens dan ook en hij stond los van elke menselijke instelling.

Het heeft 17 jaar geduurd, voordat hij zijn gezicht aan de gemeente in Jeruzalem heeft laten zien. Maar toen was hij als Paulus al een aantal jaren op zendingstreks geweest.

De HEERE had hem van de wieg af aan al geroepen.

Zoals dit ook bij zijn voorvader Jacob het geval was. (*Romeinen 9:10-13*)

De HEERE liet hem gewoon eerste de weg gaan, die Saulus zelf was ingeslagen.

De HEERE had hem wel op het oog, maar de HEERE liet hem gaan.

Hij mocht zich een aantal jaren aanzien verwerven. (*Romeinen 10*)

Ook Jacob mocht een aantal jaren zijn eigen leven invullen.

Totdat Jacob zei.... (precies zoals hier de jongste zoon (= Paulus uit de stam van Benjamin) van Jacob zegt:

“HEERE, ik laat U niet gaan, tenzij Gij mij zegent”

Aan één kant leken het allemaal verspilde jaren in het leven van de apostel Paulus. Zijn opleiding kun je nog zien als positief, want dit is hem na zijn bekering tot de HEERE toch tot voordeel geweest bij zijn verdere bestudering van de Schrift.

De HEERE greep ook niet in, toen Saulus bij de steniging van Stefanus aanwezig was. Saulus had ook een welgevallen, aan de steniging van Stefanus.

De HEERE greep Saulus pas in zijn kraag toen hij heel nadrukkelijk de gemeente vervolgde en toen het dus onomstotelijk vast stond, wat deze Saulus allemaall aangericht had.

Dan heeft hij op de weg naar Damaskus, een ontmoeting met de HEERE Jezus, Die tot hem zegt: “Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij”!

Waarna Saulus eindelijk tot geloof komt in de HEERE Jezus Christus.

Maar hij is eerst met “blindheid” geslagen, als uitbeelding van de “blindheid”, die hij eertijds had door een leven onder de wet.

Ook onze jaren in het vlees lijken vaak verspilde jaren.

In zekere zin is dit ook zo.

Maar blijkbaar kan het niet anders en zeggen ook wij, pas nadat wij een lange weg van “modderen” achter de rug hebben: “HEERE, ik laat U niet gaan, tenzij Gij mij zegent”!

Saulus werd toen in ieder geval als een “blinde” naar Damaskus gebracht, maar is “ziende” teruggekeerd.

Hij werd geestelijk ziende en werd vervolgens ook lichamelijk ziende.

- :15** Om nog even terug te komen op:
.....Die mij afgezonderd heeft, namelijk geroepen heeft door Zijn genade,
- :15** We hebben al eens eerder stilgestaan bij het door God “geroepen” worden. Namelijk dat dit “geroepen worden”, niets te maken heeft met de “leer der uitverkiezing”.

De Bijbelse gedachte is:

Als iemand het Woord van God hoort en gelooft, dan wordt hij pas daarna door de HEERE geroepen wordt tot dienst aan God.

Maar net zoals men uit eigen vrije wil tot geloof komt in de HEERE Jezus Christus, zo is de dienst aan de HEERE, waartoe men vervolgens geroepen wordt, ook uit eigen vrije wil.

- :16** Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Denzelve door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, zo ben ik terstond, niet te rade gegaan met vlees en bloed;
- :16** Door Zijn genade heeft God Zijn Zoon in mij willen openbaren. Met als doel, dat ik nu Hem en de gemeente Gods zou mogen dienen via het Evangelie, wat mij door openbaring van Christus Jezus, is toevertrouwd . (Efeze 3:2-4)
Dus ben ik niet te rade gegaan bij vlees en bloed, namelijk bij een mens uit Adam, maar ik ben te rade gegaan bij de Geest, bij de Tweede Mens, bij de laatste Adam, bij Christus.
(Zie nog een nadere toelichting in een volgende Galatenstudie: Galaten 2:8.)

:17 En ben niet wederom gegaan naar Jeruzalem, tot degenen, die voor mij apostelen waren; maar ik ging henen naar Arabië en keerde wederom naar Damaskus.

:17 Na mijn ontmoeting met de HEERE, werd ik eerst naar Damaskus gebracht. Daarna ben ik niet gegaan naar Jeruzalem.

Niet naar vlees en bloed, namelijk niet naar degenen, die al eerder apostelen waren dan ik.

Maar vanuit Damaskus heb ik raad gevraagd bij de Geest van Christus.

Vanuit Damaskus ben ik gegaan naar de woestijn in Arabië.

Vandaar keerde ik weer terug naar Damaskus.

Galaten 1:17; 4:24, 25; 2 Korinthe 12:2:

Paulus heeft de eenzaamheid opgezocht, want hij is gegaan naar de berg Sinaï, en hij is dus niet bij mensen (= vlees en bloed), maar bij de HEERE (= de Geest), te rade gegaan.

Alles was hem ontnomen en nu stond hij met "lege handen" voor de HEERE Zelf.

Hij heeft later nog meer vernederingen moeten ondergaan, omwille van Christus.

2 Korinthe 12:9, 10:

Paulus zegt, dat hij liever lijdt en dat hij liever roemt in zijn zwakheden.

Opdat de kracht van Christus in hem zou wonen.

Want de HEERE zei tot hem:

"Mijn genade (en dus niet de wet) is u genoeg, want Mijn kracht, wordt in zwakheid volbracht"

:17 Hij is dus bij niemand anders te rade gegaan, dan bij God Zelf.

Niet bij Jacobus, Petrus, Johannes (2:9), of bij één van de andere apostelen. Hoewel zij eerder apostel waren dan hijzelf.

Zij waren al jaren bezig om de gemeente te bouwen, terwijl Saulus toen nog uitermate probeerde de gemeente te verwoesten.

Maar toen de HEERE ook hem riep... ging Paulus níet meer bij de wet te rade, maar ging hij te rade bij de HEERE Die de Geest is, en waar de Geest des HEEREN is, aldaar is vrijheid.

:18 Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem, om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem vijftien dagen.

:18 Na drie jaar keerde Paulus weer naar Jeruzalem, om Petrus te bezoeken en verbleef daar 15 dagen.

Zoals het getal 8, na de 7 komt...

Zo komt het getal 15, na 14...

$15 = 5 \times 3$

= dubbel deel; Hogepriesterschap

verborgen dingen gaan ook hier in vervulling

= spreekt over beloften en over de vervulling van beloften

Genesis 7:20:

Het einde van al "het oude", als de wateren tot 15 el boven de bergen reiken.

Lukas 3:1:

Als 15 jaren van regeren van Tiberias vervuld waren, spreekt God via Johannes

2 Koningen 20:6; Jesaja 38:5:

Aan koning Hizkia werd, tot vervulling van zijn leven, nog 15 jaar toegevoegd.

Johannes 11:18:

Tussen Beth-Ani (Bethanië) en Jeruzalem ligt een afstand van 15 stadiën.

Tussen "Ik ben het Huis" en Jeruzalem ligt een afstand van 15 stadiën.

En in die tussentijd is Lazarus (voor de wereld = 4) verborgen.

$15 = \text{Leviticus } 23:6:$

Op de 15^e van de 1^e maand, begint het feest van ongezuurde broden

Leviticus 23:34:

Op de 15^e van de 7^e maand, begint het Loofhuttenfeest

Paulus is niet naar de gemeente in Jeruzalem geweest, maar is alleen 15 dagen bij Petrus in huis geweest en heeft daar ook met Jacobus gesproken, zegt het volgende vers.

:19 En zag geen ander van de apostelen, dan Jacobus den broeder des HEEREN.

:19 Jacobus is, na de HEERE Jezus, de oudste zoon en dus de erfgenaam van Jozef en Maria.

Jozef en Maria waren de erfgenamen van de troon van David.

Ook hieruit blijkt, dat de HEERE Jezus de Erfgenaam is van de troon van David.

Bij de dood, danwel bij afwezigheid, van de HEERE Jezus zou, menselijkerwijs, Jacobus de troonopvolger geweest zijn.

Daarom was Jacobus (en niet Petrus) min of meer de leider en voorganger van de Christengemeente te Jeruzalem, in die dagen.

Petrus en Jacobus zijn gezamenlijk de uitbeelding van het “gelovig overblijfsel” uit de 2 stammen.

Paulus, als Romein en dus als heiden, is de uitbeelding van het “gelovig overblijfsel” uit de 10 stammen.

Ook al is Jacobus de broeder des HEEREN, toch past Paulus de boodschap niet aan, die hij zelf van de HEERE ontvangen heeft.

Mocht hún boodschap eventueel afwijken van die van Paulus, dan behoort hun boodschap aangepast te worden aan de boodschap die Paulus predikt.

In Handelingen 15:1-8 hadden Petrus en Jacobus, daarmee ingestemd.

:20 Hetgeen nu ik u schrijf, ziet ik getuig voor God, dat ik niet lieg.

:20 Paulus roept de HEERE er als Getuige bij dat hij alleen deze twee apostelen gezien en gesproken heeft.

Deze sterke oproep, met God als Getuige, moet duidelijk maken, dat het Evangelie wat door Paulus gepredikt wordt, absoluut zijn oorsprong niet heeft bij degenen die in Jeruzalem zijn.

Dat het Christendom **niet de voortzetting is van het Jodendom.**

Dus geen oorsprong heeft bij “vlees en bloed”, maar van de Geest Gods afkomstig is.

Hoe nader de aardse familierelatie ook was, die er was tussen Jacobus en de HEERE Jezus.

- :21** Daarna ben ik gekomen in de gewesten van Syrië en van Cilicië.
- :21** Paulus ging dus weer naar huis, en vandaar uit is hij uitgezonden en heeft hij zijn zendingsreizen gemaakt. (*Handelingen 21:39; 22:3*)
Dus niet vanuit Jeruzalem.
 Niet vanuit het Jodendom, maar vanuit gemeenten uit de heidenen.
 Met Jeruzalem had Paulus niets te maken en hij vroeg hen dus niet om raad.
- Syrië = verhoging, hoogte
 Cilicië = haar kleed
- :22** En ik was van aangezicht onbekend aan de gemeenten in Judea, die in Christus zijn.
- :22** De Christengemeenten in Judea (gebied van de 2 stammen) hebben hem “van aangezicht” niet gekend.
 Misschien heeft hij wel vele gelovigen gezien en gesproken, maar zij hebben hem niet herkend.
- :23** Maar zij hadden alleenlijk gehoord, dat men zeide: Degene, die ons eertijds vervolgde, verkondigt nu het geloof, hetwelk hij eertijds verwoestte.
- :23** Zij hadden wel van Paulus gehoord.
 Wat hij, als Saulus, eerst gedaan had en wat hij, als Paulus, nu deed.
 De vervolger van de Blijde Boodschap was nu verkondiger van de Blijde Boodschap geworden.
- :24** En zij verheerlijkten God in mij.
- :24** En dat was nu juist de bedoeling van de HEERE.
 Dat in Paulus, de Zoon van God geopenbaard en verheerlijkt zou worden.
 Dat door de prediking van Paulus, Christus geopenbaard zou worden.
 Dat hij het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen. (:16)

We zien dus dat Paulus uiteenzet, dat zijn bediening en prediking los staan van het werk, en los staan van welke bediening van de andere apostelen. Al zou er één van hen of iemand anders met een ander Evangelie komen, dan dat ik, Paulus, gepredikt heb, die is dan vervloekt. (*Galaten 1:8, 9*) Als zij geroepen zijn door dezelfde HEERE als ik, dan behoren zij dezelfde boodschap te verkondigen, die ik u predik.

Namelijk:

2 Korinthe 4:2 e.v.:

Wij hebben verworpen **de bedekselen der schande = de wet.**

Niet wandelende in arglistigheid, noch het Woord vervalsende, maar door openbaring der Waarheid, onszelf aangenaam makende bij alle gewetens der mensen in tegenwoordigheid Gods.

Dus toch onszelf aangenaam maken bij alle mensen?

Dus toch een boodschap naar de mens?

Zit er dan toch nog iets goeds in de mens?

Komt het dan toch nog goed, als die mens maar goed zijn best doet en zich aan regels en wetten houdt?

Neen, want er staat:

Als de Waarheid gepredikt wordt, dán is zowel de prediking, als de prediker, aangenaam bij de gewetens der mensen.

Door de Waarheid (= het Woord Gods) te prediken, maken wij onszelf aangenaam, **bij de gewetens der mensen.**

Maar daarmee maken wij onszelf niet aangenaam en geliefd bij het **vlees van de natuurlijke mens.**

Dus maken wij onszelf dan ook niet aangenaam bij de **aards gerichte** gelovige.

Er staat dus, dat wij onszelf aangenaam maken **bij alle gewetens der mensen**, in de tegenwoordigheid van God.

Dit betekent: dat wij prediken (met God als Getuige. *Galaten 1:20*), dat een gelovige, een nieuw schepsel is in Christus en dat hij als gelovige geen kwaad geweten meer hoeft te hebben.

Voor een gelovige is dit een zeer aangename en verblijdende boodschap, dat al het oude is weggedaan, want ziet: alles is nieuw geworden. (*2 Korinthe 5:17*)

Dat de HEERE ons alleen nog ziet naar de nieuwe mens in Christus.
God ziet ons in Christus: volmaakt.

Nog wat andere teksten, in verband met dit “aangenaam zijn voor de mensen”:
Romeinen 14:17 en 18:

Want het Koninkrijk Gods is niet spijs en drank, maar rechtvaardigheid, en vrede, en blijdschap, door den Heiligen Geest.

Want degene, die Christus in deze dingen dient, is Gode welbehagelijk, en is aangenaam der mensen.

Romeinen 15:31 e.v.:

Opdat ik mag bevrijd worden van de ongehoorzamen in Judea, en dat deze mijn dienst, dien ik aan Jeruzalem doe, aangenaam zij den heiligen.

Opdat ik met blijdschap, door den wil van God, tot u mag komen, en met u verkwikt worden.

Het blijkt altijd maar weer, welk een grote invloed de wet op ons heeft.

Want als we het over de wet hebben, dan schieten ons altijd zondige daden te binnen, die wij, maar natuurlijk in het bijzonder anderen, gedaan hebben.

Waarna we geneigd zijn, om die zondige daden te bestrijden, door onszelf en anderen weer wetten en regels op te leggen, hoewel wij in Christus verlost zijn van het juk der wet.

Want wij zijn namelijk in de HEERE Jezus Christus een nieuw schepsel
Al het oude is voorbij gegaan.

En wij zijn in Christus volkomen rein.

Door onze gemeenschap met Hem worden ook onze gewetens gereinigd door Hem.

Want stel je eens voor, dat je een aarden vaatje bent, met rein water daarin.

En dit vaatje met rein water, moet dan ons hart en daarbij ons denken, voorstellen.

Het is rein water, want onze gewetens zijn door geloof in de HEERE Jezus Christus, en uit Zijn Genade, gereinigd geworden door het bad des Waters, namelijk door Zijn Woord.

Nu laten we een druppeltje inkt in dit reine water vallen.
We zullen deze inkt even beschouwen als een “zondige” gedachte.
Als een soort nevel daalt het druppeltje inkt in dit kopje met rein water.
Naar het aanziet raakt dit reine water op die manier enigszins verontreinigd.

Hier kunnen we overigens niets aan doen.

We hebben hier nu eenmaal geen enkele controle over, want gedachten komen zomaar in ons op.

We worden dus in ons denken door iets wat met deze “zondige” wereld van doen heeft, lichtelijk beneveld en verontreinigd.

Een geestelijke, maar “zondige” activiteit vindt in ons plaats.

Deze geestelijke activiteit, deze “verkeerde”, “zondige” gedachte, zet zich vervolgens om in een (laten we maar zeggen) “zondige” daad.

Want het doen en dus de daad, komt namelijk voort uit een bepaalde wijze van denken.

Er komt dus vanuit onze “oude mens” een “zondige” gedachte.

Vervolgens komt daar logischerwijze een “zondige” daad uit voort.

En vervolgens lopen wij rond met een schuldgevoel en met een bezwaard geweten.

Het eerste referentiekader, wat er dan na deze “zondige” daad in ons op komt, **is de wet.**

Want de wet beschouwt deze “zondige” gedachte (die vervolgens gestalte heeft gekregen in een “zondige” daad) immers als een “zonde”?

En aangezien we de wet als referentiekader hanteren, zoeken we nu in diezelfde wet, door welke **daad der wet** wij deze “zonde” in het vervolg kunnen weren of kunnen bestrijden.

Mattheüs 15:11:

De HEERE Jezus zegt ook:

Men wordt niet verontreinigd door wat de mond ingaat, maar door wat de mond uitgaat.

De onreinigheid van de mens, komt niet van buitenaf, maar komt voort uit zijn hart, uit zijn “gedachten” en krijgt “gestalte” via zijn mond en daden.

Mattheüs 5:27 en 28:

Gij hebt gehoord, dat van de ouden gezegd is: Gij zult geen overspel doen. Maar Ik zeg u, dat zo wie een vrouw aan ziet, om dezelve te begeren, die heeft alrede overspel in zijn hart met haar gedaan.

De HEERE Jezus wil hiermee zeggen:

Dat we zo gefixeerd zijn op de bestrijding van de “zondige” daad, dat we ondertussen weer helemaal vergeten zijn, dat die “zondige” daad, voortgekomen is uit een “zondige” gedachte.

En dus, zouden we deze “zondige” daad, **niet** met een “daad der wet”, bestrijden!

We zouden ons eerder moeten afvragen, op welke wijze wij van die “zondige” gedachte af zouden kunnen komen.

Maar ja, **dat valt niet mee**, want die komt zomaar in je op, zonder dat je dit maar wilt.

Dus wat nu?

Want de “zondige” daad met één van de “werken der wet” bestrijden, brengt ons in nog grotere problemen.

Romeinen 5:18:

Want de Schrift zegt, dat door de werken der Wet, de zonden alleen maar zullen toenemen.

Het is namelijk zo, dat als je in de praktijk van je leven, de wet als referentiekader beschouwt en van daaruit via werken der wet je “zonden” wilt bestrijden, dan zal je, als je oprecht bent, ontdekken dat juist het tegendeel zal plaatsvinden.

Dat je schuldgevoel en je bezwaard geweten alleen maar zullen toenemen. Voor je gevoel lijkt het dan ook alsof je steeds meer van de HEERE verwijderd raakt en de duivel zal dit “gevoel” uiteraard nog versterken.

En dit zal je weer aanzetten om nog beter je best te doen, want je houdt van de HEERE.

Maar in je “gevoel” wordt de “verwijdering”, er alleen maar groter door. Dit wil je niet, dus hou je naar buiten toe de schijn op van een “innig leven” met God.

Dit doe je meestal door de wet nu op een ander te leggen.

Dan doe je toch nog wat “positiefs” voor de HEERE.

Maar terug naar de vraag:

Hoe dan nu, als de “zonden” alleen maar toenemen door de “werken der wet”?

Maar nog veel fundamenteler:

Wat moet ik “doen”, om geen “zondige” gedachten meer te hebben, waaruit logischerwijze “zondige” daden voortkomen?

Zou het dus niet beter zijn, om veranderd te worden in de vernieuwing van mijn denken?

Te leren denken: niet vanuit de oude natuur in Adam,

maar vanuit de nieuwe natuur in Christus!

Te leren denken: niet naar de principes van het Oude Verbond,

maar naar de principes van het Nieuwe Verbond!

Te leren denken: niet naar de principes van het vlees,

maar naar de principes van de Geest!

Te leren denken: niet naar wettische principes,

maar naar de principes van de genade!

Te leren denken: niet naar de principes van schuld,

maar naar het principes van vergeving!

Te leren denken: niet naar wereldse principes,

maar naar de principes van het Woord Gods!

Dan kan het logischerwijze niet anders, dan dat deze verandering van denken, ook gevolgen zal hebben in onze daden!

En om het beeld van het aarden vaatje met “verontreinigd water”, nog maar even vast te houden.

Die inktdruppel (= “zondige gedachte”) kun je er niet meer uithalen.

Wat je wel kunt doen is, het kopje met water onder de kraan, namelijk onder de stromen van Levend Water zetten.

Blijf dus in gemeenschap met het Levende Water.

De inhoud van het aarden vaatje (= onze gedachten) worden dan vanzelf door het Levende Water gereinigd!

Dus let niet meer op de verontreinigingen!

Let op Hem, Die u en mij gereinigd heeft en Die u en mij nog steeds reinigt van een kwaad geweten!

Neem Zijn Woord, Zijn Water, gaarne aan.

Door Zijn Woord worden wij veranderd in de vernieuwing van ons “denken”.

Alleen daardoor zal er een verandering van “doen” plaatsvinden.

Amen.